

Sygn. akt VU 644/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głównyński

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2013 roku w Legnicy

sprawy z wniosku R. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wyrównanie emerytury

na skutek odwołania R. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 26 września 2011 14 marca 2013 roku

znak (...)

I. oddala odwołanie,

II. zasądza od wnioskodawcy na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VU 644/13

UZASADNIENIE

Powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2013 r. R. K. we wniosku z dnia 21 listopada 2012 r. domagał się wyrównania emerytury za okres od 01 października 2011 r. do 31 marca 2012 r.

Decyzją z dnia 14 marca 2013 r. organ rentowy odmówił uchylecia decyzji z dnia 26 września 2011 r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesza na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.), prawo do emerytury za okres od 01 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r.

W odwołaniu od decyzji z dnia 14 marca 2013 r. R. K. wniósł o jej uchylenie, zmianę decyzji ZUS z dnia 26 września 2011 r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesza prawo do emerytury od 01 października 2011 r. oraz nakazanie organowi rentowemu wypłatę emerytury za okres od 01 października 2011 r. do 31 marca 2012 .wraz z ustawowymi odsetkami.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Decyzją z dnia 14 sierpnia 2008 r. przyznano R. K. prawo do emerytury od 01 maja 2008 r. i jednocześnie wypłatę tego świadczenia zawieszono, gdyż ubezpieczony nadal kontynuował zatrudnienie; na dzień przyznania emerytury był nadal zatrudniony w (...) Spółka z o.o. w L..

W piśmie z dnia 26 stycznia 2009 r. ubezpieczony wniósł o wypłatę od stycznia 2009 r. emerytury. Uwzględniając powyższy wniosek, organ rentowy decyzją z dnia 28 stycznia 2009 r. podjął wypłatę świadczenia od 01 stycznia 2009 r.

Na podstawie art. 28 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych ... (Dz. U. Nr 257, poz. 1726), decyzją z dnia 04 października 2011 r. organ rentowy wstrzymał wnioskodawcy wypłatę emerytury od dnia 01 października 2011 roku. Wypłatę emerytury zawieszono z uwagi na to, że ubezpieczony kontynuował zatrudnienie.

Powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r. R. K. we wniosku z dnia 21 listopada 2012 r. domagał się wyrównania emerytury za okres od 01 października 2011 r. do 31 marca 2012 r.

Decyzją z dnia 15 maja 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przeliczył podstawę wymiaru emerytury i od 01 kwietnia 2012 r. podjął wypłatę świadczenia.

(niesporne)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W realiach rozpoznawanej sprawy, w dacie przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury (25 kwietnia 2008 r.), prawo do świadczenia ulegało na podstawie art. 103 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353) zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez niego z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego; kontynuował zatrudnienie w (...) Spółka z o.o. w L..

Przepis art. 37 pkt 5 lit. b w związku z art. 46 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych (Dz. U. z 24 grudnia 2008 r. Nr 228, poz. 1507) wprowadził z dniem 08 stycznia 2009 r. do art. 103 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zmianę, która polegała na uchyleniu ust. 2a. Ponadto, zgodnie z art. 45 ust. 1 ustawy o emeryturach kapitałowych, wypłaty emerytury, do której prawo zostało zawieszone na podstawie art. 103 ust. 2a ustawy, o której mowa w art. 37 (ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych), dokonuje się na wniosek osoby zainteresowanej. Uwzględniając wniosek ubezpieczonej z dnia 06 lutego 2009 r. oraz opisaną wyżej zmianę stanu prawnego, organ rentowy decyzją z dnia 17 lutego 2009 r. podjął z dniem 01 lutego 2009 r. wypłatę jej emerytury. Na podstawie art. 103 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawo wnioskodawczyni do emerytury ulegało zawieszeniu na zasadach określonych w art. 104 – 106.

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r. Trybunał Konstytucyjny (sygn. akt K 2/12) orzekł, iż art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Sentencja wyroku została ogłoszona w dniu 22 listopada 2012 r. w Dz. U. poz. 1285. W uzasadnieniu tego wyroku (pkt 9) Trybunał Konstytucyjny wskazał, że z chwilą ogłoszenia sentencji wyroku w Dzienniku Ustaw traci moc art. 28 ustawy zmieniającej z 16 grudnia 2010 r. w zakresie, w jakim przewiduje stosowanie art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS do osób, które nabyły

prawo do emerytury przed 01 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy. Znaczy to, że obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą – jako warunek realizacji nabytego prawa do emerytury – nie będzie miał zastosowania do osób, które prawo to nabyły w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. Natomiast przepis ten pozostaje nadal w obrocie prawnym i znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury w momencie jego wejścia w życie i później, tj. od 01 stycznia 2011 r.

Ubezpieczony nie jest osobą, która prawo do emerytury nabyła we wskazanym wyżej okresie od 08 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r., albowiem prawo do emerytury nabył przed dniem 08 stycznia 2009 r., od 01 maja 2008 r. Podstawę zawieszenia po przyznaniu świadczenia stanowił obowiązujący wówczas przepis art. 103 ust. 2a, a nie uznany za niezgodny z Konstytucją art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw, w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. R. K. jest osobą, której prawo do emerytury już w dacie jej przyznania ulegało zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez niego z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

W świetle powyższego wnioskodawca nie jest osobą, o której stanowi wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2013 r., albowiem nie jest osobą, która nabyła prawo do emerytury przed 01 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązywania stosunku pracy; nabył prawo do emerytury przed wskazaną wyżej datą, ale z koniecznością rozwiązania na podstawie art. 103 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, stosunku pracy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.